

תת"ע 5714/01/19 - מדינת ישראל נגד יוסף סייד אחמד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5714-01-19 מדינת ישראל נ' יוסף סייד אחמד
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד שלומי עזרא

המאשימה

נגד

יוסף סייד אחמד

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, כשהרכב היה בתנועה, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. על פי הודעת תשלום הקנס, ביום 7.8.18, בשעה 16:45, נהג הנאשם, בכביש 70, ק"מ 65.5, מדרום לצומת אחיהוד, ברכב מס' רישוי 8001354, ובעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון הנייד, שלא באמצעות דיבורית.

טענות הצדדים

3. לטענת המאשימה הנאשם דיבר בטלפון הנייד בהיותו בתנועה, כשהוא מחזיק בו בידו הימנית, בגובה הפנים.
- לטענת הנאשם, רכבו היה בעצירה מוחלטת, עקב עומס תנועה, הטלפון היה מונח על המושב, הוא לא אחז בו, ורק בדק את השעה.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם לפני, ומהחומרים שהוגשו, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר שעובדות כתב האישום הוכחו.
- א. מטעם התביעה העיד השוטר מור גולן, עורך הדו"ח (ת/1), שרשם דוח מפורט על האירוע, ומסר עדות מהימנה בבית המשפט.

על פי הדוח שערך, ישב, בניידת, במושב השמאלי, שמאחורי הנהג. במקביל לניידת, זיהה את רכב הנאשם, בנתיב השמאלי, נוסע, לאותו כיוון נסיעה, כשהנאשם אוחז בטלפון נייד, בידו הימנית, בגובה גלגל ההגה. צוין שהרכב היה בתנועה, למרות העומס, שהיה במקום, וכשנהגו זיהה את השוטר הוריד את הטלפון. צוין שהעומס היה "שגרתי לשעה". השוטר כרז לנהג להמשיך בנסיעה ולעצור אחרי הצומת, בשול הדרך, והנהג נעצר בתחנת אוטובוס. צוין שהשוטר אוהד לקח מהנהג את פרטיו, והוסברה לנהג מהות העבירה. עוד צוין שהנהג היה לבד ברכב, מזג אויר נאה וראות טובה.

דברי הנהג לדוח: "לא דיברתי. הסתכלתי מה השעה. הייתי בעמידה".

השוטר מסר, בהגינותו, שאינו זוכר את המקרה והעיד בבית משפט על פי הרשום בדוח (עמ' לפרו', ש' 26). יצוין שאין לצפות משוטר, שעבודתו השוטפת כוללת רישום דוחות רבים מעין אלה, שיזכור פרטי דוח מסוים, שערך כשנה לפני מתן עדותו. לעניין זה יפים דבריו של י' קדמי, בספרו, "על הראיות", חלק שני, מהדורה מעודכנת תש"ע-2009, בעמ' 786:

"כאשר עד מעלה על הכתב - בתרשומת, בדו"ח... - פרטיה של "התרחשות" שהוא עד לה, סמוך להתרחשותה, ולאחר מכן הוא נקרא להעיד בבית המשפט על פרטי אותה התרחשות, רשאי בית המשפט לקבל את הכתב כראיה לתוכנו אם הוא משתכנע שהרישום שנעשה בשעתו על ידי העד, הוא רישום כן, אמיתי ומדויק, ושנית, כי טענת העד שאין הוא זוכר את פרטי ההתרחשות - כנה ואמיתית."

בענייננו, התרשמתי שרישום הדוח נעשה באופן מדויק ושדברי העד שאינו זוכר את פרטי ההתרחשות היו כנים. נוכח האמור, אני מקבלת את הדוח כראיה לתוכנו.

בעדותו שב וציין השוטר, לשאלת הנאשם, שצפה בו נוהג, בנסיעה איטית, כשהוא אוחז בטלפון (עמ' 3, ש' 6, עמ' 3 לפרו', ש' 13-14).

לשאלת הנאשם האם כתוצאה מתאונה שארעה במקום, התנועה במקום עמדה, השיב השוטר שלא זכור לו אם הייתה תאונה, אולם על פי הדוח, רכבו נצפה בתנועה, בעת ביצוע העבירה (עמ' 4 לפרו', ש' 26-27). זאת ועוד, השוטר ציין במפורש שאם הרכב היה בעצירה מלאה, לא היה נרשם הדוח, על פי נהלי המשטרה (עמ' 4 לפרו', ש' 14-15). כן הבהיר שיכול היה לצפות בנעשה ברכב הנאשם, היות שנסע בג'יפ, שלו יתרון גובה על פני הרכב הפרטי של הנאשם (עמ' 3 לפרו', ש' 8).

ב. השוטר אוהד עמר רשם מזכר מפורט על האירוע (ת/2), שמשלב היטב עם הדוח שערך השוטר גולן. מהמזכר עולה שנהג בניידת, בכביש 70, לכיוון צומת אחיהוד, ולפני הרמזור, כשהתנועה נעה באיטיות, הבחין דרך חלון הנוסע בנאשם, אוחז ביד ימין, בגובה ההגה, טלפון נייד, ומבטו מוסט אליו. צוין שהניידת נסעה במקביל לרכב הנאשם, כשרכב הנאשם משמאל לניידת, בתנועה איטית קדימה. צוין שכשהנהג הבחין בשוטר הוריד את המכשיר מידו. עם זיהוי העבירה כרז השוטר לנהג לעצור את רכבו לאחר הפניה שמאלה, בתחנה. הנהג זוהה והוצגה בפניו מהות העבירה. הנהג מסר: **"לא דיברתי. הסתכלתי מה השעה. הייתי בעמידה"**. צוין מזג אויר נאה, אור יום, ראות מצוינת.

בעדותו שב וציין עמר שבעת האירוע נהג בניידת, והבחין בנאשם דרך החלון, כשהטלפון הנייד בידו, ורכבו בתנועה איטית קדימה.

לשאלת הנאשם השיב שגם השוטר מור, שישב מאחוריו, בניידת, יכול היה להבחין בנאשם דרך החלון (עמ' 5 לפרו', ש' 2).

(21-22).

השוטר ציין שהשוטרים כרוזו לנאשם לעצור היות שרכבו היה בתנועה. לו היה בעמידה, ציין, כלל לא היו פונים אליו (עמ' 5 לפרו', ש' 14-17).

עוד ציין עמר שהוא היה זה שניגש לנאשם, בדק את רישיונותיו ושוחח עמו, והשוטר מור ערך את הדוח. (עמ' 5 לפרו', ש' 26-30).

גרסת הנאשם

ג. גרסתו של הנאשם לא נתמכה בכל ראיה שהיא. זאת ועוד, הנאשם ציין בדיון קודם שיציג ראיות תומכות לגרסתו, אולם נמנע מהבאתם במועד דיון ההוכחות.

לשיטת הנאשם, בעת האירוע רכבו היה בעצירה מוחלטת, נוכח עומס תנועה שנוצר באזור, עקב תאונה (עמ' 6 לפרו', ש' 22). הטלפון, לדידו, היה מונח על המושב, והוא רק הסתכל בשעון (עמ' 6 לפרו', ש' 25).

במועד בו כפר מסר הנאשם שיגיש לבית המשפט פרוט שיחות מחברת הטלפון, כדי להוכיח את דבריו, אולם פרוט זה לא הוגש. כשנשאל בעדותו מדוע לא הוצג פרוט השיחות, כפי שהתחייב, ציין שהיות והוזמנו לעדות 3 שוטרים, החליט להסתפק באלה (עמ' 8 לפרו', ש' 4-5).

יצוין שלגרסתו של הנאשם, שלפיה רכבו היה בעמידה, והוא כלל לא דיבר בטלפון, לא נמצא כל עיגון בחומר הראיות. לא זו אף זו, הנאשם, על אף שהתחייב לעשות כן, לא הביא כל ראיה לתמוך בה.

לא מצאתי כל יסוד לכך ששני השוטרים שהעידו לפני התנכלו כך סתם לנאשם. השוטר עמר העיד שאין לו כל היכרות מוקדמת עם הנאשם (עמ' 6 לפרו', ש' 12-13), וכך גם ציין הנאשם עצמו (עמ' 6 לפרו', ש' 29-30).

בהינתן האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, השתכנעתי שיש לקבל את גרסת התביעה. הדוח והמזכר שערכו השוטרים משתלבים זה בזה, ועדותם לפני הייתה מהימנה. מנגד, לגרסת הנאשם לא נמצא כל יסוד בחומר הראיות שהוצג לפני, וניכר היה שטענותיו השונות הועלו בניסיון להרחיקו מהאישומים נגדו. נוכח האמור, השתכנעתי שהנאשם השתמש בטלפון, בעת נהיגה, שלא באמצעות דיבורית.

5. **לסיכום, המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב אישום. לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שימוש בפלאפון נייד תוך נהיגה ובתנועה ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) (לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961).**

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 5.2.20 בשעה 10:00.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ט, 06 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.